

Παπαληροφόρηση

A. Ορισμός της Παπαληροφόρησης:

Παπαληροφόρηση είναι η σκόπιμη διάδοση ψεύτικων ειδήσεων, με στόχο να οδηγηθεί η κοινή γνώμη προς ορισμένη κατεύθυνση, για την εξυπηρέτηση ιδιοτελών συμφερόντων.

Διαδίδεται με τον τύπο, την τηλεόραση, το ραδιόφωνο και την προφορική φήμη.

B. Παράγοντες που προκαλούν την Παπαληροφόρηση:

1. Πανίσχυροι φορείς οικονομικών συμφερόντων.
2. Πολιτικά κόμματα.
3. Ομάδες κοινωνικής πίεσης.
4. Τα Μ. Μ. Ε.
5. Μεμονωμένα άτομα για οικονομικό και κοινωνικό όφελος.

Γ. Τρόποι της Παπαληροφόρησης:

1. Μονομερής κοινοποίηση της είδησης.
2. Σκόπιμος τονισμός και υπογράμμιση ορισμένων σημείων της είδησης.
3. Αποσιώπηση ή και παραποίηση του περιεχομένου της είδησης.
4. Το μέγεθος και η θέση που καταλαμβάνει η είδηση στην εφημερίδα.
5. Η χρήση φορτισμένων τίτλων στην είδηση.
6. Η διαπλοκή του γεγονότος με το σχόλιο στην είδηση.

Δ. Συνέπειες της Παπαληροφόρησης:

I. Για το Άτομο:

1. Ο άνθρωπος, με τη συστηματική και κατευθυνόμενη πληροφόρηση, χάνει την ελευθερία να σκέπτεται και να αποφασίζει για λογαριασμό του.
2. Παρασύρεται από το φόβο, την αγωνία, τα ένστικτα και τις επιθυμίες του.
3. Αιχμαλωτίζεται ο νους του σε προκαθορισμένο τρόπο σκέψης.
4. Δε διαβλέπει την πρόθεση και την υστεροβουλία που κρύβεται πίσω από την προβολή ενός μηνύματος ή την παραποίηση ενός γεγονότος.

I. Για το Σύνολο:

1. Κλονίζονται οι υγιείς ηθικές αρχές και αξίες.
2. Μειώνεται το σθένος για την αλήθεια και την ευθύτητα της έκφρασης στον πνευματικό και στον πολιτικό χώρο.
3. Κυριαρχεί κλίμα καχυποψίας, ανασφάλειας, αβεβαιότητας· κανείς δεν εμπιστεύεται κανένα.
4. Αποσταθεροποιείται το δημοκρατικό πολίτευμα, αφού δεν υπάρχει έλεγχος της εξουσίας και προβολή της λαϊκής επιταγής μέσω του Τύπου, όταν αυτός ταλανίζεται από κομματικά συμφέροντα και ξένα κέντρα αποφάσεων.
5. Διογκώνει τις κοινωνικές ανισότητες, τα κοινωνικά προβλήματα και την κοινωνική αναταραχή.
6. Αναδεικνύει αυταρχικά καθεστώτα.

E. Μέτρα αντιμετώπισης:

I. Από την Πολιτεία και τα Μ. Μ. Ε.:

1. Παρέμβαση της πολιτείας με τους συντεταγμένους θεσμούς για κοινωνικό έλεγχο στα Μ. Μ. Ε. και προσαρμογή της δημόσιας εκπομπής των μηνυμάτων στους νόμους του δημόσιου συμφέροντος.

2. Ενεργοποίηση των μη λαϊκιστών πολιτικών, για να προκαλέσουν ρήξεις και τομές, χωρίς να υπολογίζουν το πολιτικό κόστος και να κάμπτονται από διάφορες πιέσεις.

3. Ισότιμη συμμετοχή των πολιτικών και κοινωνικών φορέων στη διοίκησή τους.

4. Θεσμική κατοχύρωση της πολυφωνικής ενημέρωσης.

5. Αξιοκρατία στην πρόσληψη στελεχών, άτομα ανιδιοτελή, με ψυχικό και ηθικό σθένος.

6. Εφαρμογή του κώδικα δημοσιογραφικής δεοντολογίας, επιβολή ποινών σε ακραίες περιπτώσεις.

7. Καλλιέργεια αμφίδρομης σχέσης πομπού - δέκτη (Μ. Μ. Ε. - κοινού).

II. Από το Σχολείο:

1. Καλλιέργεια της κριτικής σκέψης, απαραίτητη προϋπόθεση για την αποκωδικοποίηση των μηνυμάτων που δέχεται το άτομο.

2. Ενημέρωση και διαμόρφωση ρεαλιστικής εικόνας της σύγχρονης πραγματικότητας.

3. Διαμόρφωση ενεργών πολιτών, με πολιτική συνείδηση και κοινωνικότητα.

4. Εμφύσηση της αγάπης για την δημοκρατία.

5. Ανάπτυξη του πνευματικού επιπέδου και καλλιέργεια του ανθρωπισμού.

III. Από τα Άτομα:

1. Ευρύτερη πνευματική καλλιέργεια για ανάπτυξη κριτικής σκέψης και στάση απέναντι στα Μ. Μ. Ε.

2. Συνεχής εγρήγορση, αντίδραση, απόρριψη του χυδαίου και επαναφορά στην ηθική και αισθητική τάξη.

3. Εξοικονόμηση ελεύθερου χρόνου, για ενεργό συμμετοχή στα πολιτικά πράγματα.

4. Αυτογνωσία, αυτοέλεγχος και αυτοκριτική, ώστε το άτομο να μη συγκατατίθεται στην παραπληροφόρηση, αλλά να είναι κυρίαρχο της σκέψης και των πράξεών του.